

Heinrich Heine,
Die Lorelei

Heinrich Heine,
Lorelej'

*tradukita de Leopold
Elb*

Tiu traduko estas poste iom modifita de aliujoj, ne estas la origina traduk-versio de Leopold Elb.

Heinrich Heine,
Lorelej

*tradukita de Ludwig
Lazarus Zamenhof*

Heinrich Heine,
Lurleia

*tradukita de N. N.
01*

Ich weiß nicht, was soll es
bedeuten,
daß ich so traurig bin;
ein Märchen aus alten Zeiten,
das kommt mir nicht aus
dem Sinn.

Ne scias mi, kial mi
estas
Malgaja en la kor'.
Antikva fabelo restas
Por ĉiam en mia memor'.

Ne scias mi, kial sub-
ita
malgaj' en la koro naskiĝis;
el tempo jam enterigitata
legendo al mi reviviĝis.

Ignoro, quid id sibi
velit,
Tristissimus cur sim,
Antiqui aevi fabelam
Cur saepe volverim.

Die Luft ist kühl und es
dunkelt,
und ruhig fließt der Rhein;
der Gipfel des Berges fun-
kelt
im Abendsonnenschein.

Vespero jam ekmalheliĝas,
Fluadas la Rejn' en
trankvil',
La supro de l' monto
lumiĝas
En vespersuna bril'.

Jam malvarmetiĝas l'
aero,
la Rejno mallaŭte babilas,
per oro de l'sun' en
vespero
la supro de l' monto
rebrilas.

Vesperascit et frigescit,
Et Rhenus leniter it,
Cacumen montis lusciscit,
Dum Phoebus occidit.

Die schönste Jungfrau sit-
zet
dort oben wunderbar,
ihr goldnes Geschmeide
blitzet,
sie kämmt ihr goldenes
Haar.

Belega knabino jen
tronas
Kun ora juvelar',
La belan vizaĝon kronas
Mirinde la ora harar'.

Plej belan knabinon
mi vidas:
en ora ornamo brilante,
sur supro de l' monto
ŝi sidas,
la harojn mistere
kombante.

Sedet in summo
montis
Virgo pulcherrima,
Auro nitet gemma
frontis,
Se pectit auricoma.

Sie kämmt es mit golde-
nem Kamme,
und singt ein Lied dabei;
das hat eine wundersame,
gewaltige Melodei.

Ŝi uzas kombilon el
oro
Kaj dume kantas ŝi.
Mirige tuŝas al koro
Sorĉiga la melodi'.

La oran kombilon ŝi
movas
kaj kantas tra l' pura
aero,
kaj forto mirinda sin
trovas
en tiu ĉi kant' de
l'vespero.

Aureolo pectine pectit,
Carmen canens procul,
Mirandum id habet
modum
Nec non virilem simul.

...

...

...

...

<p>Den Schiffer im kleinen Schiffe ergreift es mit wildem Weh; er schaut nicht die Felsen- riffe, er schaut nur hinauf in die Höh.</p>	<p>Kaj sopiregon eksen- tas Ŝipisto dum sia ve- tur’; Rifaron li ne priaten- tas, Al monto rigardas li nur.</p>	<p>Ŝipet’ iras sur la rive- ro, ŝipisto ektremis de l’ kanto, kaj blinda por ĉiu danĝero rigardas li al la kan- tanto.</p>	<p>In cymba navitam mille Angores feri tenent, Non videt scopulos ille, Ocli non si sursum vident.</p>
--	---	--	--

<p>Ich glaube, die Wellen ver- schlingen am Ende Schiffer und Kahn; und das hat mit ihrem Sin- gen die Lorelei getan.</p>	<p>Mi kredas, ke dronos finfine Ŝipisto kun sia boat’, Kaj tion kaŭzis feine La Loreleja kantad’.</p>	<p>Ha, baldaŭ ŝipisto la bela perdiĝis sub l’ akvo- turnado; ĝin Lorelej’ faris krue- la, per sia mirinda kanta- do.</p>	<p>Opinor undas de- vorare Nautam cum navi- cula, Effecit solo canendo Lurleia id dea.</p>
---	---	--	--

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17), publikigita 1823.

Arg-2-2 (2014-04-23 18:09:02)

Aus dem Werk “Buch der Lieder”, Kapitel “Die Heimkehr”, Abschnitt II. Siehe auch ein <http://gutenberg.spiegel.de> unter: http://gutenberg.spiegel.de/?id=5&x_d=1131&kapitel=12&hash=eb14eca2272#gb_found. Vidu ankaŭ: http://www.gedichte.vu/?die_lorelei.html. La melodion verkis la komponisto Friedrich Silcher. Vidu la retejon http://www.lieder-archiv.de/die_lorelei-notenblatt_300493.html.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de LEOPOLD ELB (†1912-08.04).

Arg-2-71 (2005-02-03 19:06:30)

La traduko troviĝas sur paĝo 84 de la lernolibro „Post la kurso“ de Wilhelm kaj Hans Wingen, eldonita de Ludwig Pickel en Nurembergo (Nürnberg), Germanio.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 – †1917-04-14).

Arg-2-565 (2009-10-30 16:15:09)

Tiun ĉi tradukversion mi prenis el retejo <http://www.esperanto.mu.ru/Kolekto/Lorelej.html>.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en la Latinan de N. N. 01.

Arg-2-179 (2010-02-11 14:00:52)